

KERK & leven

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

16

2021

WEEKKRANT

21 APRIL

JAARGANG 82

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS
SINT-ANTONIUS
DON BOSCO

PASEN 4 april 2021 - Sint-Antoniusgemeenschap

Niet 'dood', maar 'leven' heeft het laatste woord!

Pasen – betekenis

Menselijkerwijze is Jezus mislukt, maar in de verrijzenis wordt dat door God ontkend. De verrijzenis leert dat men zich - ondanks alles - niet mag neerleggen bij een moeilijke situatie, maar dat men verwachtingen moet blijven koesteren, moed moet blijven hebben. Men ervaart de kracht van Jezus' verrijzenis, wanneer men in 'opstand' komt tegen al wat dood maakt (ontgoocheling, verbittering, eenzaamheid...) en gemotiveerd is om nieuwe kansen te creëren voor alle mensen, de zwaksten eerst. Dit geloof in de verrijzenis van Jezus kleurt ook het eigen geloof wat het leven na de dood betreft: wat met Jezus gebeurd is, zal ook met jou gebeuren.

'Verrijzenis' en 'opstanding'

Verrijzenis en opstanding zijn synoniemen van elkaar. Het woord 'verrijzenis' wordt eerder door katholieke christenen gebruikt, het woord 'opstanding' door protestantse christenen. Beide woorden willen met een beeld het belangrijkste geloofspunt van christenen uitdrukken. In het woord verrijzen herkent men het woord 'rijzen'. Water vermengd met bloem is een plumpe massa. Maar wanneer aan die massa gist werd toegevoegd, komt die 'massa' tot leven. Jezus gebruikt dit beeld wanneer Hij zegt dat zijn volgelingen moeten zijn als gist in het deeg. In het woord 'opstanding' herkent

men het woord 'opstaan'. Wie slaapt, wie gevallen is, ligt neer; wie 'opstaat', komt in actie, komt tot leven. In de Bijbel vindt men deze beweging terug in heel wat wonderverhalen: Een lamme ligt op zijn bed, ... Jezus doet hem opstaan. Het dochtertje van Jairus is dood, ... Jezus doet het opstaan. Jezus slaapt wanneer het stormt, ... wanneer Hij opstaat, bedwingt Hij de storm. Het woord 'opstanding' heeft als voordeel dat de ervaring neerliggen/opstaan voor kinderen meer herkenbaar is. De betekenis van deze woorden is de sleutel voor al wat christenen in beweging brengt. Want christenen worden opgeroepen om leven te brengen waar 'dood' is, om genezing te brengen waar ziekte is, om liefde te brengen waar haat is, om vriendschap te brengen waar onverschilligheid is, om vrede te brengen waar ruzie is, om hoop te brengen waar wanhoop is, om geloof te brengen waar wantrouwen heerst.. (C. LETERME in *Samuel plus*, 2006 nr.7)

Evangelie (Johannes 20,1-9)

Op de eerste dag van de week, heel vroeg in de morgen, wanneer het nog donker is, gaat Maria van Magdala naar het graf, waarin Jezus begraven is. Daar ziet zij dat de steen voor het graf weggerold is. Ze loopt snel naar Petrus en Johannes. 'Ze hebben de Heer uit het graf gehaald!', zegt ze, 'Waar zouden ze Hem neergelegd hebben?' Wanneer Petrus en Johannes dat horen lopen ze vlug naar het graf. Johannes loopt sneller dan Petrus en komt het eerst bij het graf aan. Hij

kijkt in het graf en ziet de linnen windsels liggen. Maar hij gaat niet naar binnen. Wat later komt Petrus bij het graf aan. Hij gaat meteen naar binnen. Hij ziet de doeken liggen. Hij ziet ook dat de doek die het hoofd van Jezus bedekte, niet bij de andere doeken ligt: die is opgerold en ligt helemaal apart. Dan pas gaat ook Johannes het graf naar binnen. Hij ziet en komt tot geloof. Ze begrijpen dan nog niet wat de Schrift zegt: Hij moet uit de doden *opstaan*. (- Tekst Dichter bij de tijd Map Bijbel in 1000 seconden - Copyright: C. Leterme)

Mediteren

Pasen. Je ziet het als je naar de bomen kijkt. Die ontwaken uit hun winterslaap. Ontwaken. Wakker worden. Pasen is het feest van het wakker worden. Alles gaat op nieuw leven. Straks gaan alle bomen en struiken weer feestelijk in het groen. En ook de mensen worden opnieuw wakker, want met Pasen is Jezus uit het graf opstaan en iedereen zal herleven! Pasen, feest van het nieuwe leven! Donkere koude dagen maken plaats voor

licht en warmte. Zaadjes worden bloemen. Bomen staan vol frisse blaadjes. Lammetjes worden geboren. Kuikentjes pikken zich een weg door het ei naar het leven. Niet dood, maar leven heeft het laatste woord. Pasen, feest van Jezus. Zijn dood was niet het einde: Hij is uit de dood opgestaan! Hij leeft voort! *Het kruis waarop Jezus is gestorven, doet nog denken aan zijn dood, maar doet er nu ook aan denken dat Hij verzezen is, dat Hij op een andere manier voortleeft.* (Copyright: C. Leterme)

Overweging

Bijna tweeduizend jaar al zeggen christenen dat ze geloven in de verrijzenis van Jezus. Toch blijkt het zoveel jaren later nog steeds niet gemakkelijk om te zeggen wat verrijzenis nu juist is. Men zou er kunnen op wijzen dat in 'verrijzenis' het woord 'rijzen' te horen is, een woord dat gebruikt wordt als men aan het bakken slaat. Wat een klomp bloem en water was, wordt een luchtig deeg vol leven. Anderen hebben het over 'opstanding', waarin de woorden 'opstand' en 'opstaan' te horen zijn. Woorden die duidelijk maken dat men zich niet neerlegt bij een situatie die doudend is. 'Verrijzenis' en 'opstanding' hebben dus beide te maken met leven. Het viert van de verrijzenis van Jezus wordt ondersteund door wat te zien is in de natuur. Wat dor, koud, dood was, komt tot leven: bloesems, bloemen, blaadjes, lammetjes ... Het verhaal hierbij laat

uitschijnen dat dit een uiting van blijdschap is van de natuur bij het feest van Pasen. Dat is natuurlijk overdreven en zelfs niet waar. Want hoe moet het dan met mensen die op de evenaar wonen en een lente als bij ons niet kennen. Of met mensen die ten zuiden van de evenaar wonen, waar het herfst is tijdens onze lente? Toch onderstreept het hele heropleven van de natuur in de lente wat met Pasen gevierd wordt: het leven haalt het op de dood. Want dat is het wat christenen geloven: doodgaan is geen punt, geen eindpunt van het leven, maar een komma, want daarna gaat het leven verder. Wel niet meer op dezelfde manier als vroeger. Goede Vrijdag zit vol pijnlijke herinneringen aan de dood van Jezus op een kruis: de kerk is sober en somber. Met paaszaterdag is de kerk vol licht, en met Pasen is het hallelujagejubel niet uit de lucht. Met wat geluk nog extra gedragen door een mooie lentedag, een dag met een frisse zon, een ontwakende natuur, pril groen alom. Zo lijkt het alsof de natuur mee opgenomen wordt in het grote feest van de verrijzenis van Jezus: Jezus leeft verder. De dood heeft geen vat op Hem. (C. LETERME in *Kerk en leven*, Federatie Rotselaar, 23 maart 2016)

Zalige paaswensen van Caroline, Mieke, Myriam, Mirjam, Hilde en Mathieu

Colofon

ALGEMENE REDACTIE

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom

Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN

Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-ANTONIUS

Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON

DON BOSCO

Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-FRANCISCUS

Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO

Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN

DON BOSCO

Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS

Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS

Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
tel. 016 25 04 59 of **0492 319215**
Open van 09.30 u. - 11.30 u. op: dinsdag,
donderdag en vrijdag.

LEVEN LOSLATEN, LEVEN VINDEN

© Pixabay.com

Gezegend het licht van deze morgen.

Gezegend ieder woord dat kracht geeft en bezielt.

Gezegend ieder van u, om wie je bent, om wat ons samenbrengt, in naam van wie wij noemen: Vader, Zoon en Geest.

Tijd voor een nieuw verbond:

De weg naar binnen gaan, naar de stilte van het hart, naar de wortels van onze menselijke verhoudingen, is een collectieve opdracht. Zo hoorden we op Aswoensdag.

Tijd voor een nieuw verbond:

- het onderricht van de Ene- de tien richting-gevende woorden - wordt in ons hart geschreven. Hier ontdekken wij dat delen leven geeft, leven in overvloed.

Delen: reeds zestig jaar het kloppend hart van **Broederlijk Delen**. Wereldwijde problemen zoals COVID-19, de klimaatverandering, leven met mensen die anders zijn, honger en ongelijkheid vragen een oplossing. Het delen van economische, politieke en ideologische macht doet ons loskomen van oude structuren en maakt ons ontzettend creatief om een andere samenleving op te bouwen.

Intredelied: *Wie als een God wil leven hier op aarde*

Wie als een god wil leven hier op aarde, hij moet de weg van alle zaad en zo vindt hij genade.

Hij gaat de weg van alle aardse dingen, hij leeft het lot met hart en ziel van alle stervelingen.

De mensen moeten sterven voor elkander, het kleinste zaad wordt levend brood, zo voedt de één de ander.

Openingsgebed

Vader van het leven, de natuur ontwaakt in de aarde die U ons geeft.

Breek dan open wat versteend is en verstard in een samenleving die terugplooit op zichzelf.

Maak ook nu een nieuw verbond weer mogelijk.

Schrijf in ons hart uw levenswoorden zoals Jezus ze heeft voorgeleefd.

Het moge gebeuren! Amen.

Evangelie (Johannes 12,23 -33)

Jezus zegt tot zijn leerlingen: 'Ik verzeker jullie:

Als een graankorrel niet in de akkergrond sterft, blijft hij onvruchtbaar.'

'Wie zich aan zijn leven vastklampt, verliest het, Maar wie zijn leven prijsgeeft in deze wereld, Zal het behouden voor eeuwig leven.'

Zonder goede grond geen vruchten. Zonder wortels geen stevigheid. Zonder water geen leven.

Wees Gij, God, vaste grond, zin van ons bestaan.

Wees Gij vruchtbare aarde, kracht van leven.

Wees Gij wassend water, vrede van ons hart.

Wees Gij, onze zachte kracht.

Dan kunnen wij sterven om te Leven.

Een tekstje van Roos Maes

Als de lente uitblijft

Als de lente uitblijft in de economie ...deprimerend voor zoveel kleine mensen, uitgebuit, itgeusloten. *En toch ... niet berusten.* Waar zorgen wij zelf voor de lente van een economie van het genoeg, van het hervredelen?

Als de lente uitblijft in onze nationale politiek ...niet opbeurend om aan te zien. *En toch ... niet verbitteren.* Waar zorgen wij zelf voor de lente in onze inzet voor het goede samenleven?

Als de lente uitblijft in de kerk ...-dieptreurig hoe lang we dat al niet moeten meemaken. *En toch ... niet verketteren.*

Waar zorgen wij zelf voor de lente van stilte en bezinning, van bezieling en begeestering?

Zelfs als de lente buiten uitblijft ...Niets of niemand kan ons beletten om alvast binnen zelf voor de lente te zorgen. Jpv

Voorbeden

Bidden we voor hen die keuzes durven maken waarvan de gevolgen niet altijd te overzien zijn, mensen die zowat alles ervoor over hebben om het welzijn van anderen te bevorderen.

Versterk hun innerlijke kracht, God, laat het vuur van hun verlangen brandend blijven.

Bidden we voor hen die blijven steken in hun aarzelingen, mensen die geteisterd worden door een grote onzekerheid, angstig voor alles wat zij niet overzien.

Geef hun nieuwe kracht, versterk hun hoop en hun verlangen om medemens te zijn voor anderen.

Bidden we voor werkers in de zorg en voor mantelzorgers die dag in dag uit voor de ander klaarstaan.

Dat ze vol vreugde volharden in de taken waar ze voor staan. Dat ze waardering vinden en ruimte krijgen om op adem te komen.

Levende, Barmhartige, wees er voor ons wanneer wij durven kiezen voor een leven vol gerechtigheid, en sta ons bij op momenten van angst, angst om alles te verliezen.

Wees er ook voor ons wanneer we niet durven kiezen, omdat we denken de weg van gerechtigheid niet aan te kunnen. Amen.

Wie zijn leven niet wil geven

niet wil delen met zo velen, met een ander, gaat verloren. Wie wil geven wat hij heeft, die zal leven opgegeten, die zal weten dat hij leeft.

Dankgebed

Wij danken U, God, voor mensen die kunnen delen om anderen een menswaardig bestaan te verzekeren, voor hen die hun huis gastvrij openstellen; voor mensen die kunnen luisteren naar het leed van anderen, die wonden genezen door de pijn te helpen dragen; voor mensen die kunnen troosten.

Voor mensen die rust en stilte brengen, die oog hebben voor kleine dingen, die zich verheugen in de grootheid van anderen.

Voor mensen die hongeren naar gerechtigheid, die lijden omwille van het onrecht dat anderen wordt aangedaan.

Voor mensen die mild zijn in hun oordeel, die eerbied hebben voor het leven, die hun hart openen voor vergeving en verzoening.

Voor mensen die zuiver zijn in hun bedoelingen, die oprecht zijn in hun woorden, die trouw blijven aan hun vrienden.

Wij danken U, God, voor mensen die zich spiegelen aan de levenswijze van Jezus.

Zending en zegen

Als de graankorrel sterft, brengt hij rijke vruchten voort. Sterven om te leven, verliezen om te winnen en loslaten om te vinden. Met deze boodschap worden we de wereld ingestuurd. Moge de Heer ons daarin steunen en behoeden.

Don Boscoparochie Kessel-Lo

Vijfde zondag van de vasten - Liturgisch jaar B - 21 maart 2021

Samenstelling: Lieve Neukermans en Chris Willox

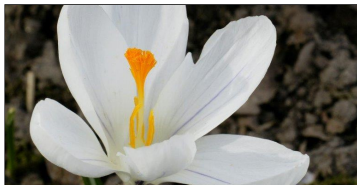

Foto: Monik Massie

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

We blijven voor iedere zondag een bezinning maken en verspreiden.

SINT-ANTONIUS

Geen vieringen wegens de strengere coronamaatregelen. Wel bezinningsblaadjes en bezinnings-teksten op de website.

DON BOSCO

De werkgroep liturgie bezorgt de teksten van de voorziene vieringen, die nu wegvallen, aan de parochianen. Op de website www.ademtocht.be zijn de teksten ook terug te vinden.

Zondag 02 mei 2021

Vijfde Paaszondag – Hermien Den Tandt

Zondag 09 mei 2021

Zesde Paaszondag – ACV Puls viering op TV

Donderdag 13 mei 2021

Ons-Heer-Hemelvaart – Majo Werrebrouck

Zondag 23 mei 2021

Pinksteren – Chris Willox

Overlijden in Sint-Franciscus

Jean-Pierre Deleu

Op zaterdag 10 april 2021 namen we in de Sint-Franciscuskerk Heverlee (gezien de corona-maatregelen in intieme kring) afscheid van de heer **Jean-Pierre Deleu**, partner van Cécile De Flander, lid van OKRA en Samana Sint-Franciscus Heverlee, lid van de Vlaamse Parkinson Liga, geboren te Thiédeville (Frankrijk) op 23 april 1939 en overleden te Leuven op 5 april 2021 in het WZC Dijkhof, gesterkt door het zieken sacrament. De Sint-Franciscusgemeenschap

zal hem gedenken in de viering van Allerheiligen op 1 november 2021.

Loslaten

Het valt niet mee om los te laten. Er is zoveel wat ons verbindt. Het valt niet mee om te beseffen ineens een 1 ouder kind. Het valt niet mee om los te laten als er zoveel is geweest zoveel om op terug te kijken. Het valt niet mee om vooruit te kijken zonder jou erbij. Zal je bij me moeten dragen zoveel van jou in mij. Zoveel wilskracht zoveel vuur zoveel vechten tot het laatste uur zoveel liefde om te geven zoveel trots op al het lief. Het valt niet mee om los te laten maar we hebben het goed gedaan. Het mooiste van jou blijft achter. Het is slechts je lichaam dat we laten gaan.

KALENDERBLAADJE

Hoe kan verdriet groei brengen, hoe kan er winst komen uit verlies?

Verlies en verdriet leren ons dat het leven eindig is en tijd kostbaar. Ieder moment van het leven moeten we zo goed mogelijk benutten en ieder aspect van het bestaan weten te waarderen.

We moeten relaties, schoonheid en alles wat de natuur ons biedt zo intens mogelijk beleven en ons persoonlijk inzetten voor de wereld en de mensen die er in zijn.

De enorme emotionele catastrofe die volgt op de dood van iemand uit onze directe omgeving dwingt ons bijna tot een herwaardering van ons hele leven, gezien vanuit een totaal nieuw perspectief, terwijl die herwaardering een verandering te weegbrengt die wij kunnen ombuigen naar groei (als wij willen).

A. Freese

Samen in Sint-Franciscus op weg in de goede week anno 2021

De Goede week van 2021 zullen we ons nog lang herinneren. Opnieuw was het een andere manier van vieren dan we gewoon zijn. Toch probeerden we om deze belangrijke week voor ons geloof te beleven. Graag neem ik u even mee doorheen deze week en wat er gebeurde in onze Franciscusgeloofs-gemeenschap.

Palmzondag heeft twee kanten. Jezus, gezeten op een ezeltje, begroet door de volksmenigte als een man van vrede, en Jezus die de weg gaat, alleen, tot in de dood.

Na een stemmige Palmzondagviering vanuit Linden die via het internet kon gevolgd worden, konden de Palmtakjes in de namiddag worden opgehaald in onze kerk tijdens een uur van stil gebed. Vele tientallen mensen zijn ingegaan op deze uitnodiging en de takjes vlogen dan ook vlot de deur uit. Reeds een 15 minuten voor de aanvang stonden mensen buiten aan te schuiven om een takje mee naar huis te nemen. Een mooi symbool dat duidelijk wil zeggen dat wij als Christenen nood hebben aan het toelichten van Christus in ons leven.

Op **Witte Donderdag** gedenken we het laatste avondmaal van Jezus

met zijn apostelen. We kwamen samen, in de namiddag en 's avonds, voor twee momenten van gebed rond de ciborie. Het leek een doorweekte dag. Buiten de kerk ging het leven zijn gang. Mensen gingen sporten, aten het avondmaal, keken televisie, lieten de hond uit... en er was nog steeds corona. Maar toch zijn we samengekomen met onze parochianen om even stil te staan bij een gebeuren. Iets dat heel lang geleden het leven van mensen, en zelfs de geschiedenis een andere wending heeft gegeven. Tevens was er de kans om aan de tafel aan te schuiven om te delen met elkaar.

Op **Goede Vrijdag** staat het leven even stil bij het lijden en sterven van Jezus. Het lijden is en blijft een onontwarbaar raadsel. We vinden er niet onmiddellijk een zin in. Toch is het lijden een realiteit in elk mensenleven.

Zowel in de namiddag als de avond kwamen mensen langs om even stil te staan bij dit gebeuren. In de namiddag was er de kruisweg met een tekst van Broederlijk Delen (waarvan onze oud pastor Jef Wauters meescreef) zo kon ieder persoonlijk de kruisweg beleven.

's Avonds hielden we een kruishulde. Met een eenvoudige bloem in de

hand brachten we lof aan de gestorven Christus.

Daarna werd het stil. Een nacht van denken: waarvoor was dit allemaal nodig? Hoe vaak hebben we zelf deze vraag al niet gesteld als er iemand gestorven is. Als we iemand moeten missen.

Op **Stille Zaterdag** mochten we dan opnieuw hoop verwelkomen in ons midden. Een licht van hoop voor deze wereld. Zeven Paaskaarsen van de pastorale zone Kesselinde werden ontstoken in Linden tijdens een stemmige Paaswake. Ook het nieuwe doopwater werd er gezegend.

De viering begon met de klassieke vraag: Waarom is deze nacht zo anders dan de andere nachten? Deze vraag van het kind aan zijn vader of moeder komt elk jaar terug in de joodse liturgie rond Pasen. Als antwoord vertelt vader of moeder dan de hele geschiedenis van God met de mensen: van de schepping over de bevrijding uit Egypte en het ontstaan van het land tot aan de komst van de Messias. Wij bevinden ons als christenen in hetzelfde verhaal en vertellen het met dezelfde passie. Ook in de kerk van Linden, deden we dat, voortbouwend op de vier na-

tuurelementen: vuur, water, aarde en lucht. Na de viering verspreidde zich het licht en het water over de zeven gemeenschappen van pastorale zone Kesselinde.

Op **Paasdag** konden we dan het Paaslicht ontvangen in onze eigen kerk. Met slechts enkele mensen (de regel was nog altijd max 15 personen tegelijkertijd) werd om 10 u de kaars verwelkomt.

Dit jaar draagt ze het symbool van een blad. Zoals de nerven van een blad voeding bieden aan het blad. Zo wil Christus voor ons zijn in ons leven. Het blad verwijst tevens naar de encycliek van Paus Franciscus: "Laudato si" die dit jaar 5 jaar bestaat. Een warme dank aan onze voorzitter van het team, Thierry Van Craenem, die dit jaar opnieuw deze tekeningschilderde.

Het was eindelijk **Pasen**. Een teken van hoop mochten we weer verwelkomen in ons midden. Ons geloof overwint het negatieve! Pastor Rony Timmermans verwoordde het treffend in zijn paaswens. Ik geef u graag een stukje mee:

"Er is iemand waaraan je je kunt optrekken, iemand Die verbondenheid brengt. Dit gebeuren kan ons enthousiast maken en brengt ons tot anders leven, tot engage-

ment.

Dit geloven helpt ons welzijn brengen, waar ziekte is, verbondenheid brengen waar uitstoting is.

Dit gelovig gebeuren helpt ons te ijveren voor een multi culturele wereld waar iedereen evenwaardig is.

Dit geloven kan ons stimuleren om ons in te zetten voor een natuur, die we als gelovige Schepping noemen, waar Leven mogelijk blijft.

Dit geloven geeft ons nieuwe kansen, waar wij gefaald hebben.

Dit geloven brengt ons hoop op een leven over de dood heen, want (Gods)liefde vergaat nooit."

Een warme dank aan iedereen die weer meegebouwd heeft aan deze Goede week. Bij het schrijven van de teksten, bij het versieren van de kerk, bij het open houden van de kerk, bij het bellen naar eenzamen, bij het mailen of praten met mensen die we konden ontmoeten in de kerk of daarbuiten. Dank zij u allen werd het weer even Pasen.

Mag ik u allemaal een Zalige Pasen wensen!

Van harte

Lieven Dries
Pastoraal werker
Sint-Franciscusparochie

Universiteit Derde Leeftijd Leuven

Het tweede semester van de UDLL-lezingen 2020 – 2021 is reeds enkele weken geleden gestart. De lezingen zullen omwille van de Corona-pandemie nog altijd uitsluitend digitaal doorgaan, via rechtstreekse streaming op dinsdagmiddag om 14 uur, vanuit de

studio in Mechelen en achteraf ook te (her)bekijken via de video's van de opnames.

U vindt het programma op de UDLL-website:

http://alum.kuleuven.be/universiteit_derde_leeftijd_leuven/

U ontving uw inloggegevens in uw mailbox. U houdt deze best goed bij, want deze inloggegevens gelden voor alle lezingen van het tweede semester. Door in te schrijven verklaart u zich ermee akkoord dat de contactgegevens die u verstrekt gebruikt worden om u te contacte-

ren in de context van deze lezingen en voor alle nuttige opvolging ervan.

Met vriendelijke groeten,
Em. Prof. Alfons Verbruggen, voorzitter UDLL

Volgende lezingen

27/04/2021: **Dhr. Jan Nolf**

Voorzorgvolmacht: de juridische bescherming van senioren. Een stappenplan met A en B: wat je zelf doet, doe je beter

04/05/2021: **Prof. Karel Van Acker**
Circulaire economie, groei binnen

de grenzen van onze natuurlijke rijkdom?

11/05/2021: **Prof. David Cassiman**
Het is niet onopgemerkt gebleven: waar gaan we naartoe met die zeldzame ziekten en weesgeneesmiddelen?

Universiteit Derde Leeftijd Leuven
vzw - Huis Eigen Heerd
Minderbroederstraat 5
3000 Leuven
Tel: 016/32 40 01
E-mail: udll@kuleuven.be
RPR Leuven – Ondernemingsnummer 458.773.277

Met stenen van liefde bouw je een thuis.

Een engel doet niemand de duvel aan.

BZN

HOE “GELOVEN” IN EEN GESECVULALISEERDE WERELD ?

1. Veel christenen hebben het moeilijk om in de huidige tijd hun geloof te belijden. **Hebben zij nog een plaats in de samenleving? Worden zij nog gehoor?** Steevast wordt de **secularisatie als schuldige** aangewezen. Zij heeft met de opdeling van de werkelijkheid in twee werelden, een sacrale (heilige) en een profane (wereldse) komaf gemaakt.

Groot is het heimwee van velen die wensen terug te keren naar hoe het ooit is geweest. Daarom beweren zij dat we in **een post seculiere samenleving** leven. Zij spreken en handelen alsof de scheiding sacraal – profaan nog bestaat. Deze terugval in de tijd geeft geen antwoord op de vragen van een seculiere mens. Zo schrijft **Albert Rouet** in zijn interessant boek over secularisatie “Croire, mais en quoi? quand Dieu ne dit plus rien”, uitgeverij De L’atelier, “*Wat te geloven als God niets meer zegt*”. Volgens deze aartsbisschop emeritus van Poitiers stopt de secularisatie niet maar evolueert zij mee met de tijd. Er is geen weg terug.

2. Het begon met een aantal **"kritische denkers"**, Nietzsche, Marx en Freud, die in God de hoogste reden van vervreemding zagen. Zij zijn gedurende een halve eeuw opgevolgd door een secularisatie die niet langer tegen een als onderdrukkend beschouwde God ingaat, maar eenvoudigweg niet meer naar hem verwijst, een vorm van onverschilligheid. Immers, het heilige vind je

buiten de religies op seculiere plaatsen die nu heilig zijn: de beurs zou dan "een tempel" en voetbal "een hoge mis" zijn geworden. De secularisatie is in al die tijd sterk veranderd. Met ideologieën als het marxisme kon men nog dialogeren, in discussie gaan. Marxistische christenen en Christenen voor het socialisme zagen het daglicht. Dit gesprek is in de huidige seculiere samenleving niet meer mogelijk. Met wie kan, je nog in gesprek gaan? Ook christenen hebben een lange weg afgelegd, een ware zoektocht om hun geloof bij hun maatschappelijk engagement te brengen.

Vaticaanum II bracht de kerk bij de tijd, het aggiornamento. Na het concilie kwam de **ont-dogmatisering**. Oude leerstellingen worden nieuw verstaan. Het is de tijd van de veelgelezen pocket “Honest to God” “Eerbied voor God” van de anglicaan **John Robinson**. Als voorbeeld een gedachte uit zijn boek: volgens Robinson is God geen wezen of persoon, maar is Hij de diepste grond van ons bestaan. Die grond is liefde. Dat wordt bedoeld met de zin: “God is liefde”.

In de Don Bosco gemeenschap was het de periode van **Modest Campforts**. Oude woorden werden nieuw verstaan, kregen vlees en bloed. Mensen kwamen van ver om hun spirituele honger te stillen.

Hierna begon de periode van het **bevrijdend bijbel lezen**. De burgerlijke individualistische lezing werd verlaten. De bijbel is het boek van een volk en laat zich maatschappelijk lezen.

Ook nu speelde de Don Bosco gemeenschap een belangrijke rol. Haar voorgangers verstonden de kunst om geloof en bijbel in een seculiere hedendaagse inspirerende taal te vertalen.

3. Ik ben ervan overtuigd dat geloof en bijbel de confrontatie met de secularisatie aankan. Vertaald in een niet vervreemdende seculiere taal kunnen zij een antwoord zijn op de vele vragen van de moderne seculiere mens en maatschappij.

Ik durf zelfs te stellen dat de bijbel seculariseert. Ik verwijs naar het sterven van Jezus. Drie evangelisten beschrijven hoe op zijn sterfemoment het voorhangsel van de tempel in tweeën scheurt. Dit is het doek dat het heilige van het profane afschermt. Het grote doek scheurt van boven tot onder, de scheiding wordt opgeheven, er is slechts één werkelijkheid. **Het heilige is door het wereldlijke bereikbaar en omgekeerd**. Het begin van de secularisering, zou je kunnen zeggen.

Jezus heeft zich steeds **verzet tegen een versteende religie**. Een gemeenschap heeft geen tempel nodig. Jezus noemt zijn lichaam een tempel. Hij bedoelt niet zijn sterfelijk lichaam, maar die gemeenschap van mensen die leeft naar Gods onderricht, de tien richtinggevendende woorden. Deze zijn volgens profeet Jeremia (31, 31-34) in het hart van iedere mens geschreven.

4. Hoe actueel de tien woorden nog steeds zijn, merken we in de kunstwereld. Ze zijn het thema in films, theaterstukken, poëzie, schilderwerken Wat het sabbat-woord in onze seculiere wereld kan betekenen heb ik vorige week beschreven in het artikel “De sabbat en covid-19”. Ook het woord “niet doodslaan zul je” blijft actueel in een wereld die zoveel vormen van geweld kent. De voorbije weken trekt **“het geweld op vrouwen”** onze aandacht. Aanleiding is de moord op de Londense Sarah Everard. Deze leidde tot een debat over de veiligheid van vrouwen op straat. De moord op Julie Van Espen was bij ons vorig jaar aanleiding tot manifestaties en een actieplan rond seksueel geweld. Protest ook in Turkije omdat het zich heeft teruggetrokken uit het Istanbulverdrag, een Europese conventie om geweld tegen vrouwen te bestrijden. In haar reeksen “als je eens wist” doorbreekt Hilde Van Mieghem en haar team het stilzwijgen omtrent intrafamiliaal geweld. Men heeft steeds lacherig gedaan over het zesde en negende gebod (woord) over het begeren van de vrouw. Toch denk ik dat een hedendaagse seculiere betekenis van deze twee van de tien woorden de samenleving kan helpen uit de vicieuze cirkel van geweld tegen vrouwen te komen.

5. Het coronavirus heeft ons allen reeds zeer veel geld gekost. Terecht wordt de vraag gesteld wie – na de crisis – het gelag zal betalen. Ont-

springen de rijken opnieuw de dans of zullen de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen. Vele profeten, zoals Ezechiël, pleiten voor het laatste. Zij gebruiken vaak het beeld van een herder en zijn schapen voor de relatie van God met zijn volk. De God van de bijbel komt op voor wie zwak en kwetsbaar is. Een **rechtvaardige samenleving** bouw je op wanneer je de arme, weduwe en wees laat vooropgaan.

Reeds 60 jaar zet **Broederlijk Delen** zich in voor een solidaire samenleving. Het delen vormt het hart, de kernopdracht van deze organisatie. Ook voor Jezus was de praktijk van het delen zijn kernopdracht. De Emmaüsgangers herkenden hem aan het delen van het brood. Hij deelde alle macht, economisch, politiek en ideologisch (Mt 4,1-11), om leven voor ieder mogelijk te maken. Voor Broederlijk Delen kan **delen een hefboom zijn voor systeemverandering**. Zij geeft zo een hedendaagse vertaling van het bijbels geloof in een rechtvaardige samenleving.

6. Dit zijn enkele voorbeelden die aantonen hoe de bijbel verstaanbaar kan worden gemaakt voor seculiere mensen. *Geloven is dan geen vervreemdend, mythologisch gebeuren, maar is ingebed in het leven, een inspiratiebron om een samenleving gegrondvest op vrijheid, gelijkheid en solidariteit vorm te geven.*

Jef Wauters - 20 maart 2021

EMMANUEL - De vreugde van het evangelie beleven in gemeenschap

Het is in Parijs, in 1972, dat een toen 58-jarige alleenstaande man, Pierre Goursat, en een studente geneeskunde, Martine Lafitte, een bijzondere ervaring opdoen van de ‘uitstorting van de Heilige Geest’. Niet lang na het Tweede Vaticaanse Concilie, dat door paus Johannes XXIII was geopend met een gebed om ‘een nieuw Pinksteren’, ging er wereldwijd een nieuwe wind waaien in de Kerk(en): de Charismatische Vernieuwing. De ervaring ‘vervuld te zijn van de liefde van God die door de Heilige Geest in ons hart is uitgestort’ (Rom 5,5), had ook Pierre en Martine bereikt en dat veranderde hun leven. Zij wisten zich van nu af ‘broer en zus’ in het geloof.

Rond Pierre en Martine verzamelden zich een aantal jonge mensen en zo ontstond in de jaren zeventig de gemeenschap Emmanuel: een gemeenschap voor leken, in het celibaat toegewijde zusters en broeders, en priesters, ieder in zijn eigen levensstaat maar geroepen tot eenzelfde genade. Parijs en Frankrijk bleken te klein zodat begin jaren tachtig de gemeenschap zich uitbreidde naar andere landen

in Europa waaronder België. Van daar is de gemeenschap aanwezig in 60 landen, in alle continenten, met zo’n 12.000 leden. In België kent de gemeenschap zo’n 300 leden verspreid over de twee taalgemeenschappen. Inmiddels is zij erkend door de Kerk als een ‘publieke vereniging van gelovigen’.

De gemeenschap is tegelijk contemplatief en actief. De leden leven *in* de wereld maar willen niet *van* de wereld’ zijn. Zij verlangen daar waar zij leven te getuigen van de liefde van God die zij zelf ontvangen hebben. De leden wonen en werken dus gewoon zoals iedereen in de wereld en ontmoeten elkaar tijdens (twee) wekelijkse ‘huiskringen’, maandelijkse gemeenschapsbijeenkomsten en jaarlijkse retraites.

Aanbidding

Voorop in het leven van een lid van Emmanuel staat de (eucharistische) aanbidding. De leden engageren zich tot een dagelijkse langere tijd van stil gebed, bij voorkeur voor het uitgesteld sacrament, of anders gewoon in een kerk, kapel of thuis. In de aanbidding is er die persoonlijke ontmoeting met de levende Heer, die spreekt in ons hart, door zijn Woord in de liturgie of de tijdens de *lectio divina*. Elk lid is ook uitgenodigd om zich te laten ‘vernieuwen in de Heilige Geest’, door een vormingstraject dat daartoe aangeboden wordt. Die ervaring van Gods overgrote liefde in het gebed en het dagdagelijks leven, de-

len de leden wekelijks of tweeweke-lijks in hun ‘huiskring’. Daar komen ze samen om God te loven en prijzen, te delen over wat zij de laatste tijd van God ontvangen hebben en aan anderen door hebben kunnen geven, en voor elkaar te bidden. De gemeenschap ontwikkelde in de loop der jaren ook een imposant repertoire aan liederen en liturgische gezangen, waarvan een flink deel ook in het Nederlands beschikbaar is, inmiddels ook via de app ‘EmmaSongs’ voor de smartphone.

Compassie

In de huiskring delen de leden ook over hoe zij concreet de naastenliefde of compassie hebben kunnen beoefenen. Die compassie wordt gevoed door de barmhartige liefde die zichzelf van godswegen ervaren en die hen gevoelig maakt voor de noden van mensen in hun directe omgeving. Ons hart heeft nood om gevuld te worden met Gods compassie want wij zijn maar ‘arme sukelaars’ (zoals Pierre zei: *‘pauvres types’*), zeker ook als het gaat om het liefhebben van diegene die ons niet zo ligt of waar we zelfs een serieus probleem mee hebben: in de familie, op het werk, in de kerk en ook in de gemeenschap. Door het gebed en gemeenschapsleven ontstaat een liefde voor de naaste in ons hart die de louter menselijke liefde overstijgt. Die compassie beleven we individueel, maar ook als gemeenschap, met specifieke vormen van apostolaat. In Frankrijk kennen we *‘Le Rocher’*: educatieve, sociale en culture-

le activiteiten met kinderen, adolescenten, volwassenen en gezinnen in stedelijke gebieden in moeilijkheden. Er zijn plannen om dit ook naar België uit te breiden.

Evangelisatie

Maar de grootste nood die een mens uiteindelijk kan kennen, is Gods liefde *niet* te kennen. Daarom kenmerkt de gemeenschap Emmanuel zich door haar inzet voor de evangelisatie. Elk lid is geroepen om op zijn of haar specifieke wijze in de wereld ‘verantwoording af te leggen van de hoop die in hem leeft’, niet opdringerig maar met ‘zachtmoedigheid en eerbied’ (1 Petrus 3, 15-16). Samen organiseren we soms ‘Avonden van Barmhartigheid’ waar mensen in een sfeer van gebed en zang tot God kunnen naderen en eventueel het sacrament van de verzoening kunnen ontvangen. De gemeenschap organiseert avonden in parochies om ‘Op Adem te komen’ door kleine stappen in geloof te zetten. Verder zijn er nog de Wandeltocht voor Moeders, de Sint-Jozefstocht voor mannen, avonden voor Young Professionals en meer. Jaarlijks organiseren we een zomerweekend of zomerweek waar mensen meer nog met de spiritualiteit van de gemeenschap kennis kunnen maken. Door de coronapandemie zijn al deze activiteiten nu *online*, hoewel we hopen dat ons jaarlijkse zomerweekend in Scherpenheuvel dit jaar, van 9 tot 11 juli, door kan gaan (www.zomerweekend.be). Al vele jaren zijn

er ook de (Franstalige) zomersessies in Beauraing (B) en Paray le Monial (F), waar honderden, resp. duizenden mensen naartoe trekken, maar nu in sterk aangepaste vorm wegens de pandemie. Door deze inzet is de gemeenschap een instrument in de ‘nieuwe evangelisatie’ waar ook de pausen sinds Paulus VI krachtig toe oproepen.

De afgelopen jaren kwam de Vlaamse tak van de Emmanuelgemeenschap maandelijks bijeen in Gent, tot de pandemie daar een tijdelijk einde aan stelde en ook die bijeenkomsten nu voorlopig *online* plaats moeten vinden. Een aantal van onze leden zijn in het Leuvense te vinden in de kerk van Sint-Kwinten. Ben u geïnteresseerd, neem dan voor de regio Leuven contact op met Dominique en Inge Dewulf (0477 79 78 56), of met ondergetekenden als verantwoordelijken voor ‘Emmanuel Vlaanderen’.

Vincent & Ine Kemme, Aalst
vikemme@emmanuelvlaanderen.be
0474 771 971
Info:
www.emmanuelvlaanderen.be